Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 103/2026 van 20 mei 2026

Betreft: advies met betrekking tot een voorontwerp van wet tot uitvoering van Verordening (EU) 2023/2854 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2023 betreffende geharmoniseerde regels inzake eerlijke toegang tot en eerlijk gebruik van data en tot wijziging van Verordening (EU) 2017/2394 en Richtlijn (EU) 2020/1828, en houdende wijzigingen van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector en houdende wijziging van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit (CO-A-2026-101)

Trefwoorden: Dataverordening (nr. 2023/2854), *Data Act*; bevoegdheid van de Gegevensbeschermingsautoriteit

Vertaling

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name de artikelen 23 en 26, (hierna "WOG");

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van mevrouw Vanessa Matz, minister van Modernisering van de Overheid, belast met Overheidsbedrijven, Ambtenarenzaken, het Gebouwenbeheer van de Staat, Digitalisering en Wetenschapsbeleid, ontvangen op 13 april 2026;

Gelet op het verzoek om aanvullende informatie dat op 29 april 2026 aan de aanvrager is toegezonden;

Gelet op de aanvullende informatie die de aanvrager op 12 mei 2026 heeft verstrekt;

De Autorisatie- en Adviesdienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit"), brengt op 20 mei 2026 het volgende advies uit:

I. VOORWERP EN CONTEXT VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De aanvrager heeft bij de Autoriteit een adviesaanvraag ingediend met betrekking tot een *voorontwerp van wet tot uitvoering van Verordening (EU) 2023/2854 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2023 betreffende geharmoniseerde regels inzake eerlijke toegang tot en eerlijk gebruik van data en tot wijziging van Verordening (EU) 2017/2394 en Richtlijn (EU) 2020/1828, en houdende wijzigingen van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector en houdende wijziging van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit* (hierna "**het ontwerp**"). Het ontwerp past binnen het regelgevingskader van Verordening (EU) nr. 2023/2854 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2023 *betreffende geharmoniseerde regels inzake eerlijke toegang tot en eerlijk gebruik van data en tot wijziging van Verordening (EU) 2017/2394 en Richtlijn (EU) 2020/1828* (hierna "**de Dataverordening**").

2. Kort gezegd heeft de Dataverordening tot doel een eerlijke toegang tot en een eerlijk gebruik van gegevens in de Europese Unie te waarborgen, door innovatie, concurrentievermogen en economische groei te bevorderen. De verordening betreft meer in het bijzonder het volgende: zij regelt de toegang tot gegevens die worden gegenereerd door verbonden producten[1] en gerelateerde diensten[2] (in wezen wat gewoonlijk het *"Internet of Things"* wordt genoemd) en het delen van deze gegevens met derden (Hoofdstuk II); zij legt in dit verband verplichtingen vast voor gegevensbeheerders om gegevens beschikbaar te stellen (Hoofdstuk III); zij bevat regels op basis waarvan een overheidsinstantie[3] in uitzonderlijke gevallen gegevens van gegevenshouders[4] kan verkrijgen "*om haar wettelijke verplichtingen in het algemeen belang uit te voeren"* (Hoofdstuk V); zij bevat regels die de belemmeringen bij het

[1] Artikel 2, 5) van de Dataverordening definieert een "verbonden product" als *"een goed dat gegevens over het gebruik of de omgeving ervan verkrijgt, genereert of verzamelt, en dat productgegevens kan doorgeven via een elektronische-communicatiedienst, fysieke verbinding of apparaattoegang, en waarvan de hoofdfunctie niet het opslaan, verwerken of doorgeven van gegevens namens anderen dan de gebruiker is"*.

[2] Artikel 2, 6) van de Dataverordening definieert een "gerelateerde dienst" als *"een andere digitale dienst dan een elektronische-communicatiedienst, waaronder software, die op het moment van aankoop, huur of lease zodanig met het product verbonden is dat de afwezigheid ervan het verbonden product zou beletten een of meer van zijn functies uit te voeren, of die vervolgens door de fabrikant of een derde met het product wordt verbonden om functies aan het product toe te voegen, of de functies van het verbonden product te updaten of aan te passen"*.

[3] Artikel 2, 28) van de Dataverordening definieert een "overheidsinstantie" als *"nationale, regionale en lokale autoriteiten van de lidstaten, publiekrechtelijke instellingen van de lidstaten of samenwerkingsverbanden bestaande uit één of meer van dergelijke autoriteiten of één of meer van dergelijke instellingen"*.

[4] Artikel 2, 13) van de Dataverordening definieert een "gegevenshouder" als *"een natuurlijke of rechtspersoon die overeenkomstig deze verordening, het toepasselijke Unierecht of het overeenkomstig het Unierecht vastgestelde nationale recht, het recht of de verplichting heeft gegevens te gebruiken en ter beschikking te stellen, waaronder — in gevallen waar dat contractueel is overeengekomen — productgegevens of gegevens van een gerelateerde dienst die deze natuurlijke of rechtspersoon heeft opgevraagd of gegenereerd tijdens de verlening van een gerelateerde dienst"*.

wisselen van aanbieder van dataverwerkingsdiensten (zoals diensten voor *cloud computing*)[5] beperken (Hoofdstuk VI); zij bevat regels ter bescherming van de internationale toegang tot niet-persoonsgegevens die via dataverwerkingsdiensten worden verwerkt (Hoofdstuk VII); zij voorziet in regels met betrekking tot de interoperabiliteit van gegevens en diensten, waarbij het gebruik van gemeenschappelijke technische normen wordt bevorderd om de uitwisseling en het gebruik van gegevens tussen verschillende systemen te vergemakkelijken (Hoofdstuk VIII); en ten slotte wijdt zij een reeks bepalingen aan de uitvoering en handhaving ervan (bevoegde autoriteiten, sancties, enz.) (Hoofdstuk IX).

3. **Juist dit laatste aspect (sancties, bevoegde autoriteiten en toepasselijke bevoegdheden ter zake) vormt de kern van het ter advies voorgelegde ontwerp.** Het ontwerp wijzigt de WOG en de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector (hierna "**de BIPT-wet**").

II. ONDERZOEK VAN HET ONTWERP

Dit advies is als volgt opgebouwd:

II.1. Bevoegde autoriteiten

II.1.1 Bevoegde autoriteiten en voorrang van de AVG

[5] Artikel 2, 8) van de Dataverordening definieert een "dataverwerkingsdienst" als *"een digitale aan een klant aangeboden dienst die alomtegenwoordige en on-demand netwerktoegang mogelijk maakt tot een gedeelde pool van configureerbare, schaalbare en elastische computercapaciteit van gecentraliseerde, gedistribueerde of sterk gedistribueerde aard, die snel ter beschikking kan worden gesteld en worden vrijgegeven met minimale beheersinspanningen of tussenkomst van een dienstverlener"*.

4. De Dataverordening heeft zowel betrekking op de verwerking van persoonsgegevens als op de verwerking van andere gegevens. Zij bevat overigens bepalingen die rechtstreeks betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens en op de samenhang daarvan met de AVG.

5. Ten eerste doet **de Dataverordening geen afbreuk aan de AVG en waarborgt zij bij de toepassing ervan dat de AVG voorrang heeft**. Artikel 1, lid 5, van deze verordening bepaalt namelijk: *"Deze verordening* doet ***geen afbreuk*** *aan het Unierecht en het nationale recht inzake de bescherming van persoonsgegevens, de persoonlijke levenssfeer en de vertrouwelijkheid van communicatie en de integriteit van eindapparatuur, die van toepassing zijn op persoonsgegevens die worden verwerkt in verband met de hierin vastgelegde rechten en verplichtingen, in het bijzonder Verordeningen (EU) 2016/679 en (EU) 2018/1725 en Richtlijn 2002/58/EG, met inbegrip van de bevoegdheden van toezichthoudende autoriteiten en de rechten van datasubjecten. Voor zover gebruikers datasubjecten zijn, vormen de in hoofdstuk II van deze verordening vastgelegde rechten een* ***aanvulling op de rechten*** *van toegang door datasubjecten en de rechten van overdraagbaarheid van gegevens uit hoofde van de artikelen 15 en 20 van Verordening (EU) 2016/679.* ***Indien*** *deze verordening en het Unierecht inzake de bescherming van persoonsgegevens of de persoonlijke levenssfeer, of het overeenkomstig dat Unierecht vastgestelde nationale wetgeving* ***tegenstrijdig*** *zijn,* ***prevaleert het relevante Unie- of nationale recht inzake de bescherming van persoonsgegevens of de persoonlijke levenssfeer****."* (vetgedrukt door de Autoriteit)

6. Ten tweede: terwijl artikel **37, lid 1**, de lidstaten opdraagt een of meer bevoegde autoriteiten aan te wijzen (in artikel 37 aangeduid als *"bevoegde autoriteiten"*), **kent artikel 37, lid 3, rechtstreeks bevoegdheid toe aan de gegevensbeschermingsautoriteiten**, en wel als volgt: *"De toezichthoudende autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op de toepassing van Verordening (EU) 2016/679,* ***zijn verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van deze verordening*** *wat de bescherming van persoonsgegevens betreft. De* ***hoofdstukken VI en VII van Verordening (EU) 2016/679 zijn van overeenkomstige toepassing.*** *[...[6]] De in dit lid bedoelde* ***taken en bevoegdheden*** *van de toezichthoudende autoriteiten* ***worden uitgeoefend met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.***" (Vetgedrukt en onderstreept door de Autoriteit) In overweging 107 van de Dataverordening wordt eveneens het volgende benadrukt: *"De autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op de naleving van gegevensbescherming en de bevoegde autoriteiten die krachtens Unie- of nationaal recht zijn aangewezen, moeten verantwoordelijk zijn voor de toepassing van deze verordening op hun bevoegdheidsgebieden."* Ten slotte, wat betreft de sancties die in de Dataverordening zijn vastgelegd, heeft artikel 40, lid 4, betrekking op het niveau van

[6] *"De Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming is verantwoordelijk voor het toezicht op de toepassing van deze verordening voor zover deze betrekking heeft op de Commissie, de Europese Centrale Bank of organen van de Unie. In voorkomend geval is artikel 62 van Verordening (EU) 2018/1725 van overeenkomstige toepassing."*

bepaalde administratieve geldboetes die door de gegevensbeschermingsautoriteiten kunnen worden opgelegd.

7. Ten derde, en onverminderd artikel 37, lid 1, wordt volgens **artikel 37, lid 4, onder a)**, van de Dataverordening: "[...] *de bevoegdheid van de sectorale autoriteiten voor specifieke sectorale toegang tot gegevens en specifiek sectoraal gegevensgebruik in verband met de toepassing van deze verordening geëerbiedigd".*

8. De Autoriteit **merkt in dit verband meteen op dat het gebruik van de term "bevoegde autoriteit" enigszins dubbelzinnig is**. Hoewel de gegevensbeschermingsautoriteiten[7] juridisch gezien duidelijk bevoegde autoriteiten (**in <u>ruime</u> zin**) zijn om binnen bepaalde grenzen toezicht te houden op de toepassing van de Dataverordening, zijn zij niettemin niet de *"bevoegde autoriteiten"* (**in <u>strikte</u> zin**) als bedoeld in artikel 37, lid 1, van de Dataverordening, die door de lidstaten moeten worden aangewezen. **Dit blijft niet zonder juridische gevolgen**, aangezien met name **de datacoördinator, zoals genoemd in artikel 37, lid 2, van de Dataverordening, alleen reden van bestaan en bevoegdheid heeft op grond van de Dataverordening tussen en ten aanzien van de bevoegde autoriteiten (in strikte zin) die zijn aangewezen krachtens artikel 37, lid 1**, van de Dataverordening.

<u>II.1.2. Autoriteiten als bedoeld in artikel 37, lid 1, van de Dataverordening</u>

9. Het ontwerp **wijst het BIPT aan als enige bevoegde autoriteit in de zin van artikel 37, lid 1, van de Dataverordening**. Aangezien het BIPT de enige aangewezen autoriteit is op grond van artikel 37, lid 1, wordt in de toelichting vermeld dat het *"ook de rol van "enig contactpunt" [zal] vervullen en de taken op zich nemen die krachtens de dataverordening aan de datacoördinator zijn toegewezen. Overweging 107 van die verordening bepaalt immers: "Indien er geen datacoördinator is aangewezen, moet de bevoegde autoriteit de taken op zich nemen die uit hoofde van deze verordening aan de datacoördinator zijn toegewezen."*

10. **De Autoriteit neemt kennis van de keuze van de Belgische wetgever** en beperkt zich tot de volgende opmerking. De Dataverordening **regelt slechts gedeeltelijk de samenwerking en interacties die kunnen bestaan tussen de diverse bevoegde autoriteiten (in ruime zin) waarop zij betrekking heeft**: de gegevensbeschermingsautoriteiten, de bevoegde autoriteiten die zijn aangewezen in uitvoering van artikel 37, lid 1, van de Dataverordening, en, zij het in mindere mate, de sectorale autoriteiten bedoeld in artikel 37, lid 4, van de Dataverordening. De Autoriteit is dan ook van mening dat **het aan de Belgische wetgever is om de eventuele noodzakelijke**

[7] Of, in de terminologie van de Dataverordening, de *"toezichthoudende autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op de toepassing van Verordening (EU) 2016/679".*

uitvoeringsmaatregelen op dit gebied vast te stellen. Zij verwijst in dit verband naar de **verdere ontwikkelingen in dit advies**[8]**.**

II.1.3. Gegevensbeschermingsautoriteiten waarop artikel 37, lid 2, van de Dataverordening rechtstreeks van toepassing is

11. Wat de bevoegdheid van de gegevensbeschermingsautoriteiten betreft (**artikel 37, lid 2**), hoewel de Dataverordening **zelf en rechtstreeks de bevoegdheid van de gegevensbeschermingsautoriteiten uitbreidt tot het toezicht op de toepassing van haar regels**, geldt dit echter alleen binnen het natuurlijke bevoegdheidsgebied van deze autoriteiten, dat wil zeggen **zodra de toepassing van de Dataverordening een verwerking van persoonsgegevens inhoudt**. De AVG stelt de regels vast met betrekking tot de *"bescherming van natuurlijke personen **in verband met de verwerking van persoonsgegevens**"* en *"beschermt de grondrechten en de fundamentele vrijheden van natuurlijke personen, in het bijzonder hun recht op de bescherming van persoonsgegevens"*[9]. Zij is van toepassing op *"de geheel of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerking, alsmede op de verwerking van persoonsgegevens die in een bestand zijn opgenomen of die bestemd zijn om daarin te worden opgenomen"*[10]. In dit verband vermeldt **artikel 37, lid 3, derde alinea van de Dataverordening** duidelijk: *"De in dit lid bedoelde **taken en bevoegdheden van de toezichthoudende autoriteiten worden uitgeoefend met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.**"* (vetgedrukt en onderstreept door de Autoriteit)

12. Artikel **10 van het ontwerp** voegt een nieuw lid toe aan artikel 4, § 1, van de WOG. Hoewel deze bepaling lijkt aan te sluiten bij de strekking van artikel 37, lid 3, van de Dataverordening, is de Autoriteit niettemin van mening dat, in plaats van op abstracte wijze te verwijzen naar *"de bescherming van persoonsgegevens"*, **hierin de gangbare terminologie van de Dataverordening en de AVG (zie overwegingen 6 en 11) zou moeten worden gebruikt, waarbij het bevoegdheidscriterium van de gegevensbeschermingsautoriteiten, namelijk het bestaan van een verwerking van persoonsgegevens, correct wordt weergegeven.** Concreet zou de bepaling in ontwerp als volgt moeten luiden (**nieuw artikel 4, § 1, vijfde lid, van de WOG**):

> *"De gegevensbeschermingsautoriteit is bevoegd om toezicht te houden op de toepassing van Verordening (EU) 2023/2854 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2023 betreffende geharmoniseerde regels inzake eerlijke toegang tot en eerlijk gebruik van data en tot wijziging van Verordening (EU) 2017/2394 en Richtlijn (EU) 2020/1828 [**met betrekking tot ~~de bescherming van persoonsgegevens~~ de verwerking van persoonsgegevens**],*

[8] Zie de overwegingen 18-22. Zie ook overweging 8.

[9] Zie artikel 1 van de AVG.

[10] Artikel 2, lid 1, van de AVG.

overeenkomstig artikel 17, lid 2, onder i), artikel 37, lid 3, en artikel 40, lid 4, van die verordening, Verordening 2016/679 en deze wet".

13. Een dergelijke formulering, die – in tegenstelling tot het huidige ontwerp – een bevoegdheidscriterium voor de Autoriteit vastlegt dat in overeenstemming is met de toepasselijke Europese regels, **garandeert dat gemakkelijk kan worden vastgesteld in welke situaties de Autoriteit bevoegd is en dat de bevoegdheden tussen haar en het BIPT eenduidig worden verdeeld**: indien de toepassing van de Dataverordening betrekking heeft op de verwerking van persoonsgegevens, is de Autoriteit bevoegd om toe te zien op de toepassing ervan met betrekking tot die verwerking van persoonsgegevens.

II.2. Verdeling van bevoegdheden tussen het BIPT en de Gegevensbeschermingsautoriteit

II.2.1. Verband tussen de WOG en de BIPT-wet

14. Zoals opgenomen in artikel 3 van het ontwerp, legt **artikel 14, § 1/2 van de BIPT-wet** de bevoegdheid van het BIPT vast op grond van artikel 37, lid 1, van de Dataverordening.

15. De Autoriteit heeft de aanvrager gevraagd toe te lichten waarom in het nieuwe artikel 14, § 1/2, van de BIPT-wet, dat door het ontwerp is ingevoegd, is besloten geen verwijzing op te nemen naar het nieuwe artikel 4, § 1, vijfde lid, van de WOG, zoals voorzien in het ontwerp (waarbij deze bepaling in het Belgisch recht de bevoegdheid van de Autoriteit bevestigt). Wat de verwerking van persoonsgegevens betreft, zijn de bevoegdheden van de Gegevensbeschermingsautoriteit en het BIPT overigens niet concurrerend, maar sluiten ze elkaar uit. Bijgevolg heeft de Autoriteit de aanvrager gevraagd aan te geven waarom de bepaling in ontwerp geen bevoegdheid voorziet "onder voorbehoud" van de aan andere autoriteiten toegekende bevoegdheden. De aanvrager antwoordde het volgende: (de Autoriteit vertaalt)

> « - *Verwijzing naar nieuwe artikel 4*
> *Als verordening is de Data Act rechtstreeks van toepassing. Ons doel was dan ook om in de bepalingen zo goed mogelijk de geest en de letter van de verordening na te leven, in het kader van een strikte uitvoering van deze Europese tekst.*
>
> *Daarom is het ontwerp, net als de verordening zelf, gericht op "de toezichthoudende autoriteiten die belast zijn met de bescherming van persoonsgegevens", zonder specifiek naar de GBA te verwijzen, aangezien andere autoriteiten (waaronder sectorale autoriteiten) in de toekomst mogelijk een rol zouden kunnen spelen.*

Het lijkt dan ook beter om rechtstreeks te verwijzen naar de bepalingen van de verordening (waarvan het kader a priori stabiel is), die in ruime mate alle potentieel betrokken autoriteiten bestrijken, in plaats van naar een veelheid aan (sectorale) nationale bepalingen, die eerder zullen evolueren naargelang de uitbreiding of de invoering van nieuwe bevoegdheden.

- "onder voorbehoud van":
In de verordening zelf worden "onverminderd" en "geen afbreuk doen aan" herhaaldelijk gebruikt. Zo bepaalt artikel 1, § 5, dat deze verordening "geen afbreuk [doet] aan het Unierecht en het nationale recht inzake de bescherming van persoonsgegevens" en dus ook niet aan de bevoegdheden van de gegevensbeschermingsautoriteiten die uit deze teksten voortvloeien.

Zoals eerder aangegeven, vonden we het ***beter om ons in het dispositief zo nauw mogelijk aan de tekst van de verordening te houden en tegelijkertijd de nodige verduidelijkingen in de MvT op te nemen.***
De formulering "onverminderd" houdt voldoende rekening met de eventuele bevoegdheden van andere autoriteiten op grond van artikel 37, leden 3 en 4, van de Data Act. *De protocolovereenkomst zal aanvullende concrete verduidelijkingen bevatten."*
(vetgedrukt door de Autoriteit)

16. De Autoriteit neemt nota van de toelichting van de aanvrager, waar zij zich bij zou aansluiten indien de overige bepalingen van het ontwerp eveneens rechtstreeks in overeenstemming zouden zijn met de aanpak die in de bepalingen van de Dataverordening is gevolgd. Juridisch gezien merkt de Autoriteit overigens op dat, volgens de door de aanvrager gevolgde aanpak, **artikel 14, § 1/2 van de IBPT-wet** in ontwerp zich, voor zover de opmerkingen in het kader van dit advies worden opgevolgd, zou kunnen beperken tot het aanwijzen van het BIPT als bevoegde autoriteit in uitvoering van artikel 37, lid 1, van de Dataverordening, aangezien de rest van de bepaling in ontwerp zich beperkt tot het herhalen van de Dataverordening zelf. Dit is een praktijk die moet worden vermeden, aangezien deze onder meer tot verwarring kan leiden over de plaats van de regel in ontwerp in de hiërarchie der normen (het is niet de BIPT-wet die de bevoegdheid van de gegevensbeschermingsautoriteiten vastlegt maar wel degelijk de Dataverordening zelf).

17. Dit gezegd zijnde, en aangezien het ontwerp (in zijn huidige vorm) en de aanvrager de bevoegdheid van de Autoriteit, die voortvloeit uit de Dataverordening zelf[11], niet ondubbelzinnig erkennen, is de Autoriteit van mening dat het nieuwe artikel 14, § 1/2, van de BIPT-wet in ontwerp (artikel 3 van het

[11] Zie in dit verband de aanvullende informatie die de aanvrager heeft verstrekt in overweging 25.

ontwerp) als volgt moet worden aangepast: *"Het Instituut is de bevoegde autoriteit in de zin van artikel 37, lid 1, van de Dataverordening,* [**~~onverminderd~~ onder voorbehoud van**] *de bevoegdheden toegekend aan de toezichthoudende autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de bescherming van persoonsgegevens krachtens* **[~~de artikelen~~ artikel]** *37, lid 3,* [**~~en 40, lid 4~~**,[12]] *van die verordening en van de Algemene verordening gegevensbescherming en met eerbiediging van de mogelijke bevoegdheden van de sectorale autoriteiten voor specifieke sectorale toegang tot gegevens en specifiek sectoraal gegevensverbruik in verband met de toepassing van de Dataverordening krachtens artikel 37, lid 4, a), van diezelfde verordening."*

II.2.2 Centraal loket en klachten bij de Autoriteit

18. Zoals in **overweging 10** van dit advies wordt benadrukt, is het aan de Belgische wetgever om **te zorgen voor samenwerking en interactie tussen de verschillende bevoegde autoriteiten (in ruime zin)** die betrokken zijn bij het toezicht op de toepassing van de Dataverordening.

19. In dit verband wordt in de memorie van toelichting in de eerste plaats vermeld: *"Het* ***centrale toezicht door het BIPT*** *moet coherente beslissingen bevorderen en de procedures voor de betrokken burgers en ondernemingen vergemakkelijken. Om de rechten en plichten die voor hen voortvloeien uit de Europese Unie-wetgeving inzake de digitale economie beter begrijpelijk te maken,* ***zal een centraal loket worden opgericht waar zij terechtkunnen. De bevoegdheden van dit loket zullen worden vastgelegd in een afzonderlijk wetsontwerp*** *[...]"* (vetgedrukt door de Autoriteit)

20. De Autoriteit neemt kennis van de keuze van de aanvrager om een ander wetsontwerp op dit gebied in te dienen. Zij wijst hem er echter op dat deze verordening, overeenkomstig artikel 50 van de Dataverordening, sinds 12 september 2025 van kracht is en dat de Autoriteit en de Raad van State nog geraadpleegd moeten worden over dit andere wetsontwerp. Hoe dan ook, wat de keuze van het BIPT betreft, herhaalt de Autoriteit ten aanzien van de aanvrager het volgende gezamenlijke standpunt dat eerder was ingenomen door **het European Data Protection Board en de European Data Protection Supervisor**:

> *"Het EDPB en de EDPS zijn ingenomen met de aanwijzing van nationale gegevensbeschermingsautoriteiten als de bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op de toepassing van het voorstel wanneer het de bescherming van persoonsge-*

[12] Het is immers artikel 37, lid 3, van de Dataverordening dat de gegevensbeschermingsautoriteiten bevoegdheid toekent. Artikel 40, lid 4, van deze verordening heeft uitsluitend betrekking op bepaalde administratieve geldboetes. Zie in dit verband overweging 27.

gevens betreft, ***en vragen de medewetgevers de nationale gegevensbeschermings-autoriteiten ook aan te wijzen als coördinerende bevoegde autoriteiten uit hoofde van dit voorstel****.*

De autoriteiten voor gegevensbescherming beschikken over unieke deskundigheid op zowel juridisch als technisch gebied in het toezicht op de naleving van gegevensverwerking, het verstrekken van advies aan digitale spelers en betrokkenen en het gebruik van het mechanisme dat de verhoudingen in de regelgeving regelt, wat hen in het hart van het digitale landschap plaatst.

Bovendien zijn het EDPB en de EDPS van mening dat, gelet op het feit dat ***de AVG van toepassing is wanneer in een dataset persoonsgegevens en niet-persoonsgebonden gegevens onlosmakelijk zijn verbonden, de rol van de gegevensbeschermings-autoriteiten zou moeten prevaleren in de governance-architectuur van dit voorstel.*** *De medewetgevers* ***moeten ervoor zorgen dat deze governance een afspiegeling is van de voorrang van het grondrecht op de bescherming van persoonsgegevens zoals vastgesteld uit hoofde van artikel 16 VWEU en artikel 8 van het Handvest,*** *en dat daarin de onafhankelijkheid van gegevensbeschermingsautoriteiten wordt behouden.*

De aanwijzing van ***andere coördinerende bevoegde autoriteiten dan de gegevensbeschermingsautoriteiten kan afbreuk doen aan de samenhang wat betreft het toezicht op de toepassing van de bepalingen van de AVG en kan leiden tot een ware complexe situatie voor digitale spelers en betrokkenen.****"* [13] (vetgedrukt door de Autoriteit)

21. **Voorts voorziet artikel 38 van de Dataverordening, in tegenstelling tot de AVG, in een uitgebreidere mogelijkheid om een klacht in te dienen bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaten.** Een rechtspersoon kan bijvoorbeeld een klacht indienen. Met andere woorden, wanneer de gegevensbeschermingsautoriteit op grond van artikel 37, lid 3, van de Dataverordening bevoegd is, moeten de voorwaarden voor het aanhangig maken van een zaak – die momenteel zijn vastgelegd in de AVG zoals uitgevoerd door de WOG – worden verruimd, bijvoorbeeld door middel van een interpretatie van de artikelen 58 tot en met 60 van de WOG in het licht van artikel 38 van de Dataverordening. Het ontwerp regelt deze kwestie echter niet. De Autoriteit heeft de aanvrager gevraagd aan te geven

[13] European Data Protection Board, European Data Protection Supervisor, Gezamenlijk advies 2/2022 inzake het voorstel van het Europees Parlement en de Raad betreffende geharmoniseerde regels inzake eerlijke toegang tot en eerlijk gebruik van data (dataverordening), 4 mei 2022, beschikbaar via https://www.edpb.europa.eu/system/files/2023-03/edpb-edps_jointopinion_2022-02_data_act_proposal_nl.pdf, overwegingen 113 tot en met 116, voor het laatst geraadpleegd op 29/04/2026.

of dit punt zal worden geregeld in het toekomstige ontwerp betreffende een centraal loket. Dit was het antwoord: (de Autoriteit vertaalt)

> *"In eerste instantie zal de helpdesk alleen vragen verwerken die betrekking hebben op de AI-wet. Er is nog niet begonnen met de werkzaamheden om het mandaat van deze helpdesk uit te breiden naar andere Europese regelgeving op het gebied van de digitale economie, maar de kwestie die u aan de orde stelt, kan aanleiding geven tot een grondiger analyse van de gevolgen die een dergelijke uitbreiding zou kunnen hebben voor andere autoriteiten, zoals de GBA."*

22. De aanvrager **moet ervoor zorgen dat bij de Autoriteit een klacht kan worden ingediend die onder haar bevoegdheid valt in het kader van het toezicht op de toepassing van de Dataverordening, op grond van die verordening.** De Autoriteit is van mening dat de noodzakelijke uitbreiding van de mogelijkheden om een zaak aan de Autoriteit voor te leggen, kan worden gewaarborgd door een gecombineerde lezing van **artikel 4, § 1, vijfde lid, van de WOG, zoals toegevoegd bij artikel 10 van het ontwerp, en de artikelen 58-60[14] van de WOG en artikel 38 van de Dataverordening.** Aangezien het ontwerp op dit punt geen aanpassing van de WOG voorziet, zou **de memorie van toelichting deze interpretatie op zijn minst moeten uiteenzetten en bevestigen.**

23. Bovendien wijst de Autoriteit, indien er plannen zijn om bij het BIPT een centraal loket in te richten, de aanvrager erop dat de rol daarvan niet louter tot die van een helpdesk mag worden beperkt. **Het**

---

[14] Artikel 58 van de WOG luidt met name als volgt:

*"**Eenieder** kan schriftelijk, gedateerd en ondertekend een klacht of een verzoek indienen bij de Gegevensbeschermingsautoriteit".*

De Gegevensbeschermingsautoriteit stelt daartoe een formulier vast." (vetgedrukt door de Autoriteit)

Artikel 60 van de WOG luidt als volgt:

"De eerstelijnsdienst onderzoekt of de klacht ontvankelijk is aan de hand van, onder andere, volgende ontvankelijkheidscriteria:

- de klacht is opgesteld in een van de landstalen;

- de klacht bevat een uiteenzetting van de feiten alsook de nodige indicaties voor de identificatie van de verwerking waarop zij betrekking heeft;

- de klacht behoort tot de bevoegdheid van de Gegevensbeschermingsautoriteit;

- het procesbelang van de klager;

- een bewijs van vertegenwoordigingsbevoegdheid indien de klacht wordt ingediend in naam en voor rekening van een andere persoon;

- de gegevens van de verwerkingsverantwoordelijke;

- het voorafgaandelijk uitoefen van rechten waarbij de klager zich, indien mogelijk, eerst richt tot de verwerkingsverantwoordelijke;

- het bestaan van andere lopende procedures voor dezelfde feiten, indien van toepassing.

De eerstelijnsdienst kan de klager of de verzoeker uitnodigen om zijn klacht of verzoek toe te lichten."

Als deze bepalingen letterlijk worden geïnterpreteerd, vormen ze geen belemmering voor een rechtspersoon om in het kader van de uitvoering van de Dataverordening een klacht in te dienen bij de Autoriteit.

Dit gezegd zijnde, moet worden benadrukt dat het vooraf uitoefenen van zijn rechten bij de verwerkingsverantwoordelijke een voorwaarde is die alleen relevant is wanneer de klager een betrokkene is.

is belangrijk dat een dergelijk centraal loket de concrete verantwoordelijkheid draagt, onverminderd het volgende (overwegingen 24-30): **de bevoegde autoriteiten** (in ruime zin) **op volledig transparante wijze informeren** over alle verzoeken (klachten, overige) die het ontvangt; **deze doorgeven aan de bevoegde autoriteit**; en bovendien een bevoegde autoriteit **in de gelegenheid stellen zich tot het loket te wenden** om een verzoek in behandeling te nemen waarvoor zij bevoegd is, maar dat niet aan haar werd gericht. Op deze manier kan het centrale loket een echte **meerwaarde** bieden **voor de partijen die betrokken zijn** bij de uitvoering van de Dataverordening: zij kunnen zich systematisch tot één enkel contactpunt wenden met de **rechtszekerheid van een correcte doorverwijzing van hun verzoeken**.

II.2.3. Informatieverplichtingen van het BIPT ten aanzien van de Autoriteit

24. Ten tweede zou **artikel 14, § 2, 3°, h), van de BIPT-wet, zoals gewijzigd bij artikel 3 van het ontwerp, worden vervangen door de volgende bepaling**:

> *"h) de toezichthoudende autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op de toepassing van de Algemene verordening gegevensbescherming.*
> *I**n het kader van de toepassing van de hoofdstukken II, III en V van de Dataverordening** informeert het Instituut de betrokken toezichthoudende autoriteit zo spoedig mogelijk over elke klacht en elke inbreukprocedure die op eigen initiatief of op basis van een klacht door het Instituut is ingeleid, wanneer deze betrekking heeft op een vermeende schending van de verplichtingen uit hoofde van de bovengenoemde hoofdstukken van de Dataverordening en ook betrekking kan hebben op de bescherming van persoonsgegevens. In dat geval bezorgt het Instituut aan de genoemde autoriteit zo snel mogelijk alle noodzakelijke proceduredocumenten voor het onderzoek en de beoordeling van de verwerking van persoonsgegevens.*
> *Het Instituut en de voornoemde toezichthoudende autoriteiten leggen de nadere regels van hun samenwerking vast in een samenwerkingsprotocol dat met name betrekking heeft op:*
> *i) de termijnen voor de uitwisseling van informatie;*
> *ii) de toepassing van het beginsel ne bis in idem;*
> *iii) de behandeling van gevallen waarin de Dataverordening die onder de gezamenlijke bevoegdheid van het Instituut en de voornoemde toezichthoudende autoriteiten vallen, van toepassing is."* (vetgedrukt door de Autoriteit)

25. Aangezien **artikel 37, lid 3, van de Dataverordening bepaalt dat de gegevensbeschermingsautoriteiten bevoegd zijn om toezicht te houden op de toepassing van deze verordening, en dus op alle bepalingen ervan,** met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, heeft de Autoriteit de aanvrager gevraagd om aan te geven waarom het nieuwe artikel 14, § 2, 3°, h), van

de BIPT-wet beperkt is *"tot de toepassing van de hoofdstukken II, III en V van de dataverordening".* Artikel 40, lid 4, van de verordening, betreffende het niveau van bepaalde administratieve geldboetes, heeft geen invloed op de algemene bevoegdheid van de gegevensbeschermingsautoriteiten zoals vastgelegd in artikel 37, lid 3, van de verordening[15]. De aanvrager antwoordde het volgende: (de Autoriteit vertaalt)

> *"In principe vloeit de bevoegdheid van de gegevensbeschermingsautoriteiten voort uit het eventuele bestaan van een verwerking van persoonsgegevens in het kader van de toepassing van de bepalingen van de Dataverordening* [16]. *De bepalingen waarvan deze autoriteiten in de eerste plaats de naleving waarborgen, vallen dus onder het gegevensbeschermingsrecht van de Unie en niet onder de Data Act zelf* [17].
> *De Dataverordening bepaalt in dit verband: "Elke verwerking van persoonsgegevens op grond van de (…)* [Data]*verordening moet voldoen aan de gegevensbeschermingswetgeving van de Unie (overweging 7 van de Dataverordening). Het toezicht op dit rechtskader blijft uitsluitend onder de bevoegdheid van de gegevensbeschermingsautoriteiten vallen, aangezien de Dataverordening "geen afbreuk" doet aan dit recht (artikel 1, § 5)* [18].
>
> *De bevoegdheid van de gegevensbeschermingsautoriteiten blijft volgens de tekst dus beperkt tot "wat de bescherming van persoonsgegevens betreft", welke voortvloeit uit het gegevensbeschermingsrecht van de Unie en niet rechtstreeks uit de bepalingen van de Data Act* [19].
>
> *Alleen met betrekking tot de hoofdstukken II, III en V van de Dataverordening is voorzien in de mogelijkheid dat de GBA sancties oplegt, binnen de grenzen van haar bevoegdheden en via de toepassing van de AVG, in geval van schending van een bepaling uit deze hoofdstukken (en dus een inbreuk op de Dataverordening zelf)* [20].

---

[15] Deze bepaling luidt als volgt:

"Voor inbreuken op de verplichtingen in de hoofdstukken II, III en V van deze verordening kunnen de voor de toepassing van Verordening (EU) 2016/679 verantwoordelijke toezichthoudende autoriteiten binnen hun bevoegdheidssfeer administratieve geldboetes opleggen overeenkomstig artikel 83 van Verordening (EU) 2016/679, welke kunnen oplopen tot het in artikel 83, lid 5, van die verordening bedoelde bedrag."

[16] De Autoriteit onderschrijft deze analyse, zoals uit de voorgaande overwegingen blijkt.

[17] Dat de bevoegdheid van de gegevensbeschermingsautoriteiten op grond van de Dataverordening alleen bestaat wanneer er sprake is van een verwerking van persoonsgegevens, houdt geen prioriteitsvolgorde in van de regels waarop toezicht moet worden gehouden: de Autoriteit moet in dit geval toezien op de naleving van beide regelingen, waarbij zij, overeenkomstig de Dataverordening, bij eventuele conflicten tussen beide verordeningen voorrang geeft aan de AVG.

[18] Hiermee wordt slechts in herinnering gebracht dat de Dataverordening inderdaad geen afbreuk doet aan de toepassing van de AVG, die ongewijzigd van toepassing blijft op elke verwerking van persoonsgegevens.

[19] Deze bewering gaat voorbij aan artikel 37, lid 3 (alinea's 1 en 2) van de Dataverordening. Zie overweging 11. En wanneer de toepassing van de Dataverordening betrekking heeft op de verwerking van persoonsgegevens, heeft deze betrekking op de bescherming van persoonsgegevens.

[20] Zie overweging 27.

In dit geval kunnen twee soorten autoriteiten (het BIPT en de toezichthoudende autoriteiten die belast zijn met de bescherming van persoonsgegevens) mogelijk optreden bij de schending van een bepaling van de Data Act, elk binnen de grenzen van hun bevoegdheden [21]. *Daarom is samenwerking tussen deze autoriteiten noodzakelijk en wordt hierin uitdrukkelijk voorzien in het ontwerp, met name om het beginsel "ne bis in idem" na te leven.*

Dit mag de GBA en het BIPT er echter niet van weerhouden om op grotere schaal samen te werken om de taak van de GBA te vergemakkelijken, namelijk het toezicht op de correcte toepassing van de AVG op verwerkingen van persoonsgegevens die zich zouden voordoen in het kader van de toepassing van de Dataverordening." (vetgedrukt gewijzigd door de Autoriteit)

26. De Autoriteit is van mening dat het standpunt van de aanvrager **voorbijgaat aan de letter van het dispositief van de Dataverordening**, met name artikel 37, lid 3 (alinea's 1 en 2). Ten eerste: het feit dat de Autoriteit gebruik moet maken van de bevoegdheden die haar krachtens de AVG zijn toegekend om de Dataverordening ten uitvoer te leggen, binnen de grenzen van de bevoegdheid die haar door die verordening is toegekend, doet geen afbreuk aan die bevoegdheidstoekenning[22]. In dit verband beperkt de Dataverordening zich tot een verwijzing naar het organieke kader van de AVG, waarin de verschillende bevoegdheden van de gegevensbeschermingsautoriteiten en de begrippen die van toepassing zijn op het gebied van de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens zijn vastgelegd. Bij het toezicht op de toepassing van de Dataverordening zal de Autoriteit dan ook altijd handelen op basis van deze twee verordeningen. In dit kader **zal de Autoriteit er nauwlettend op toezien dat de bepalingen van de Dataverordening zelf worden nageleefd**.

27. Ten tweede, en enerzijds, heeft artikel 40, lid 4, van de Dataverordening **uitsluitend betrekking op bepaalde administratieve geldboetes** die door de gegevensbeschermingsautoriteiten kunnen worden opgelegd. Ter herinnering: in dit verband bepaalt **artikel 37, lid 3, eerste alinea, *in fine***, van de Dataverordening, wat de bevoegdheid van de gegevensbeschermingsautoriteiten betreft: "***De hoofdstukken VI en VII van de [AVG] zijn van overeenkomstige toepassing***". **Artikel 58 van de AVG** somt echter niet alleen een reeks onderzoeksbevoegdheden van de gegevensbeschermingsautoriteiten op, maar ook een hele reeks **corrigerende maatregelen** die kunnen worden opgelegd, waarvan administratieve geldboetes slechts één voorbeeld zijn. Een gegevensbeschermingsautoriteit kan met name een tijdelijke of definitieve beperking opleggen aan een verwerking van ge-

[21] Zie de overwegingen 31-33.

[22] Zie de overwegingen 11-12.

gevens, met inbegrip van een verbod daarop; zij kan een verwerkingsverantwoordelijke of een verwerker waarschuwen of tot de orde roepen, en zij kan hen bovendien opdragen om verwerkingsactiviteiten in overeenstemming te brengen met de voorschriften.

28. Anderzijds verwijst artikel 40, lid 4, van de Dataverordening naar artikel 83, lid 5, van de AVG. In de leden 4 en 5 van artikel 83 van de AVG worden twee categorieën van administratieve geldboetes vastgesteld, waarbij lid 5 de hoogste categorie administratieve geldboetes regelt[23]. **Met andere woorden, artikel 40, lid 4[24], van de Dataverordening heeft betrekking op het niveau van bepaalde administratieve geldboetes en niet op de bevoegdheid van de Autoriteit**: het bepaalt is bepaald dat alleen inbreuken op de bepalingen van de hoofdstukken II, III en V van de Dataverordening aanleiding kunnen geven tot een administratieve geldboete van het hoogste niveau, zoals bedoeld in artikel 83, lid 5, van de AVG. Dit mag niet zo worden uitgelegd dat het de bevoegdheid van de Autoriteit om corrigerende maatregelen op te leggen beperkt tot deze hoofdstukken. Ook wat administratieve geldboetes betreft, blijft hoofdstuk VI van de AVG *mutatis mutandis* van toepassing (artikel 37, lid 3, eerste alinea, in fine, van de Dataverordening), zodat andere sanctioneerbare bepalingen van de Dataverordening het voorwerp kunnen uitmaken van administratieve geldboetes bedoeld in artikel 83, lid 4, van de AVG.

29. Op basis van het voorgaande, en met name gezien de rol die het BIPT als centraal loket zal vervullen, **is de Autoriteit dan ook van mening dat het noodzakelijk is dat het BIPT haar op de hoogte**

---

[23] Deze artikelen luiden als volgt:

"*4. Inbreuken op onderstaande bepalingen zijn overeenkomstig lid 2 onderworpen aan administratieve geldboeten tot 10 000 000 EUR of, voor een onderneming, tot 2 % van de totale wereldwijde jaaromzet in het voorgaande boekjaar, indien dit cijfer hoger is:*

a) de verplichtingen van de verwerkingsverantwoordelijke en de verwerker overeenkomstig de artikelen 8, 11, 25 tot en met 39, en 42 en 43;

de verplichtingen van het certificeringsorgaan overeenkomstig de artikelen 42 en 43;

de verplichtingen van het toezichthoudend orgaan overeenkomstig artikel 41, lid 4.

5. Inbreuken op onderstaande bepalingen zijn overeenkomstig lid 2 onderworpen aan administratieve geldboeten tot 20 000 000 EUR of, voor een onderneming, tot 4 % van de totale wereldwijde jaaromzet in het voorgaande boekjaar, indien dit cijfer hoger is:

a) de basisbeginselen inzake verwerking, met inbegrip van de voorwaarden voor toestemming, overeenkomstig de artikelen 5, 6, 7 en 9;

b) de rechten van de betrokkenen overeenkomstig de artikelen 12 tot en met 22;

c) de doorgiften van persoonsgegevens aan een ontvanger in een derde land of een internationale organisatie overeenkomstig de artikelen 44 tot en met 49;

d) alle verplichtingen uit hoofde van krachtens hoofdstuk IX door de lidstaten vastgesteld recht;

e) niet-naleving van een bevel of een tijdelijke of definitieve verwerkingsbeperking of een opschorting van gegevensstromen door de toezichthoudende autoriteit overeenkomstig artikel 58, lid 2, of niet-verlening van toegang in strijd met artikel 58, lid 1."

[24] Dit bepaalt: "*Voor inbreuken op de verplichtingen in de hoofdstukken II* [Delen van gegevens tussen bedrijven en consumenten en tussen bedrijven onderling], *III* [Verplichtingen voor gegevenshouders die krachtens het Unierecht verplicht zijn om gegevens beschikbaar te stellen] *en V* [gegevens beschikbaar stellen aan overheidsinstanties, de Commissie, de Europese Centrale Bank en organen van de Unie op grond van uitzonderlijke noodzaak] *van deze verordening kunnen de voor de toepassing van Verordening (EU) 2016/679 verantwoordelijke toezichthoudende autoriteiten binnen hun bevoegdheidssfeer administratieve geldboetes opleggen overeenkomstig artikel 83 van Verordening (EU) 2016/679,* ***welke kunnen oplopen tot het in artikel 83, lid 5, van die verordening bedoelde bedrag***." (vetgedrukt door de Autoriteit)

brengt en haar alle informatie verstrekt die nodig is voor de uitoefening van haar bevoegdheid, zodra de toepassing van de Dataverordening mogelijk betrekking heeft op de verwerking van persoonsgegevens, zodat de Autoriteit haar (exclusieve) bevoegdheid kan uitoefenen om toezicht te houden op de toepassing van de Dataverordening met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (dat wil zeggen, zodra de uitvoering van de Dataverordening betrekking heeft op een verwerking van persoonsgegevens). Dit neemt niet weg dat het in bepaalde situaties zinvol is dat deze twee instanties hun maatregelen op elkaar afstemmen en samenwerken[25].

30. In die zin moet **artikel 14, § 2, 3°, h), van het ontwerp van de BIPT-wet (artikel 3 van het ontwerp) als volgt worden aangepast**: *"In het kader van de toepassing* **[~~van de hoofdstukken II, III en V~~]** *van de Dataverordening informeert het Instituut de betrokken toezichthoudende autoriteit zo spoedig mogelijk over elke klacht en elke inbreukprocedure die op eigen initiatief of op basis van een klacht door het Instituut is ingeleid,* **[evenals van elk ander initiatief van het instituut]** *wanneer deze betrekking heeft op een vermeende schending van de verplichtingen uit hoofde* **[~~van de bovengenoemde hoofdstukken~~]** *van de Dataverordening* **[en ook]** *betrekking kan hebben op* **[~~de bescherming~~][de verwerking]** *van persoonsgegevens*[26]. *In dat geval bezorgt het Instituut aan de genoemde autoriteit zo snel mogelijk alle noodzakelijke proceduredocumenten voor* **[de uitoefening van haar bevoegdheid ~~het onderzoek en de beoordeling van de verwerking van persoonsgegevens~~[27]].”** De Autoriteit wijst de aanvrager erop dat het ontwerp moet zorgen voor een doeltreffende en tijdige raadpleging van de Autoriteit, zodat deze altijd de gelegenheid heeft om in laatste instantie te bepalen of de verwerking van persoonsgegevens mogelijk verband houdt met de door het BIPT ondernomen acties of met de klachten/vorderingen of verzoeken die aan het BIPT worden gericht, en bijgevolg, in voorkomend geval, de betreffende zaak in behandeling kan nemen.

II.2.4. Samenwerkingsprotocol en non bis in idem

31. Zoals gewijzigd bij artikel 3 van het ontwerp, bepaalt artikel 14, § 2, 3°, h), derde lid, van de BIPT-wet dat het BIPT en de gegevensbeschermingsautoriteiten de voorwaarden voor hun samenwerking vastleggen in een **samenwerkingsprotocol** dat betrekking heeft op verschillende punten, waaronder met name *"de inachtneming van het ne bis in idem-beginsel"*. Wat het ***non bis in idem*-beginsel** betreft, zou er a priori, gezien de verschillende bevoegdheden die in de Dataverordening aan de gegevensbeschermingsautoriteiten en aan het BIPT zijn toegekend, **geen sprake mogen zijn van een bevoegdheidsconflict tussen het BIPT en de Autoriteit bij de uitvoering van de Dataveror-**

[25] Zie overweging 34.

[26] Wat dit laatste betreft, zie opnieuw de overwegingen 11-12.

[27] Het gaat niet alleen om *"de beoordeling van de verwerking van persoonsgegevens"* (wat betekent dit eigenlijk?), maar wel degelijk om de uitoefening door de Autoriteit van haar exclusieve bevoegdheid tot uitvoering van de Dataverordening met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

dening, aangezien de betrokken feiten per definitie verschillend zouden moeten zijn (theoretisch gezien hebben de feiten ofwel betrekking op de verwerking van persoonsgegevens, ofwel niet). En zelfs als er sprake zou zijn van een samenloop van strafbare feiten, namelijk **een schending van de AVG en een schending van de Dataverordening**, dan zou – gezien de bevoegdheidsverdeling tussen de Autoriteit en het BIPT – de Autoriteit voor beide schendingen moeten worden ingeschakeld, zodat het aan haar is om eenzelfde feit niet tweemaal te sanctioneren. In beide gevallen zou, wat de verwerking van persoonsgegevens betreft, de in artikel 37, lid 1, van de Dataverordening bedoelde autoriteit, namelijk het BIPT, niet bevoegd zijn om zich uit te spreken over de uitvoering van de Dataverordening.

32. Aangezien de Autoriteit van mening is dat de toepassing van het *non bis in idem*-beginsel inderdaad moet worden geregeld in het kader van de (exclusieve en afzonderlijke) bevoegdheden van de Autoriteit en het BIPT, heeft zij de aanvrager hierover ondervraagd en gevraagd waarom deze kwestie niet in het ontwerp zelf was geregeld. Meer bepaald: als deze kwestie nog openstaat, is het dan niet aan de wetgever om hierover te beslissen, in plaats van aan het BIPT en de GBA in een protocol (beginsel van bevoegdheidstoewijzing en onoverdraagbaarheid van bevoegdheden)? Voor het overige zou de voorrang die de Dataverordening zelf[28] aan de AVG toekent, erop wijzen dat in een dergelijke situatie voorrang moet worden gegeven aan de bevoegdheid van de GBA. De aanvrager antwoordde het volgende: (de Autoriteit vertaalt)

> *"Dit punt heeft inderdaad tot doel om een kader te bieden voor potentieel 'gemengde' situaties, met name in het kader van de hoofdstukken II, III en V, waarbij schendingen zowel onder het toezicht als, in voorkomend geval, onder de sanctiebevoegdheid van het BIPT en de GBA kunnen vallen, binnen het kader van hun respectieve bevoegdheden.*
>
> *In dit stadium zijn de concrete situaties die dergelijke 'gemengde' inbreuken zouden kunnen vormen nog moeilijk te voorzien en zullen ze grotendeels afhangen van de praktijk en van de specifieke omstandigheden van elk dossier.*
>
> *Het lijkt dan ook beter om het aan de betrokken autoriteiten over te laten om, op basis van hun expertise en de ervaring die zij bij het behandelen van concrete gevallen hebben opgedaan, de precieze modaliteiten van hun samenwerking vast te stellen. Deze samenwerking moet uiteraard plaatsvinden met inachtneming van de regels en beginselen die zijn opgenomen in de Dataverordening, met inbegrip van de voorrangsclausule van de AVG in geval van een conflict tussen normen."*

[28] Zie overweging 5.

33. **Ervan uitgaande** dat er een situatie zou kunnen bestaan waarin het *non bis in idem*-beginsel van toepassing is op feiten die zowel onder de bevoegdheid van de GBA als onder die van het BIPT vallen – **wat niet het geval zou moeten zijn**, gezien het criterium voor de afbakening van de bevoegdheden van de betrokken autoriteiten (het plaatsvinden van een verwerking van persoonsgegevens) – zou het wenselijk zijn dat het ontwerp zelf, en niet een protocol, **de toepassing van het *non bis in idem*-beginsel regelt**, door de voorrang van de bevoegdheid van de Autoriteit vast te leggen, rekening houdend met de voorrang die aan de AVG wordt toegekend krachtens de Dataverordening zelf.

34. **In ieder geval is de Autoriteit zich er terdege van bewust dat er een reëel belang is bij een zekere mate van samenwerking en coördinatie met het BIPT** met betrekking tot feitelijke situaties waarin één en dezelfde entiteit (één en dezelfde verwerkingsverantwoordelijke), zowel persoonsgegevens als andere gegevens verwerkt in het kader van de toepassing van de Dataverordening, en dat de verwerkingen van deze gegevens feitelijk gescheiden kunnen worden (indien de gegevens onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn en bijgevolg niet afzonderlijk kunnen worden verwerkt, heeft de uitvoering van de Dataverordening betrekking op de verwerking van persoonsgegevens en is de Autoriteit exclusief bevoegd). Dit alles in het belang van een uniforme en consistente toepassing van deze verordening, met inachtneming van de AVG. De Autoriteit is het met de aanvrager eens dat de ervaring die bij de behandeling van concrete gevallen wordt opgedaan, op termijn van groot belang is op dit gebied.

OM DEZE REDENEN,
is de Autoriteit de volgende mening toegedaan:

1. Overeenkomstig de Dataverordening en de terminologie daarvan moet het nieuwe artikel 4, § 1, vijfde lid, van de WOG (artikel 10 van het ontwerp) bepalen dat de gegevensbeschermingsautoriteit bevoegd is om toezicht te houden op de toepassing van de Dataverordening met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (**overwegingen 4-13**);

2. Aangezien het ontwerp (in zijn huidige vorm) en de aanvrager de bevoegdheid van de Autoriteit, die voortvloeit uit de Dataverordening zelf, niet ondubbelzinnig erkennen, is de Autoriteit van mening dat het nieuwe artikel 14, § 1/2, van de BIPT-wet in ontwerp (artikel 3

van het ontwerp) moet worden aangepast en bepalen dat het Instituut de bevoegde autoriteit is in de zin van artikel 37, lid 1, van de Dataverordening, met voorbehoud van de bevoegdheden toegekend aan de toezichthoudende autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de bescherming van persoonsgegevens krachtens artikel 37, lid 3, van die verordening en van de Algemene verordening gegevensbescherming (**overwegingen 14-17**);

3. Het is aan de Belgische wetgever om de nodige maatregelen te treffen om de samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten in ruime zin te waarborgen in het kader van het toezicht op de toepassing van de Dataverordening, met inbegrip van de oprichting van een centraal loket bij het BIPT, zoals voorzien in een ander wetsontwerp. De aanvrager moet ervoor zorgen dat bij de Autoriteit een klacht kan worden ingediend die onder haar bevoegdheid valt in het kader van het toezicht op de toepassing van de Dataverordening, op grond van die verordening. De noodzakelijke uitbreiding van de mogelijkheden om een zaak aan de Autoriteit voor te leggen, kan worden gewaarborgd door een gecombineerde lezing van artikel 4, § 1, vijfde lid, van de WOG, zoals toegevoegd bij artikel 10 van het ontwerp, en de artikelen 58-60 van de WOG en artikel 38 van de Dataverordening. Aangezien het ontwerp op dit punt geen aanpassing van de WOG voorziet, zou de memorie van toelichting deze interpretatie op zijn minst moeten uiteenzetten en bevestigen. Bovendien, indien er plannen zijn om bij het BIPT een centraal loket in te richten, is het belangrijk dat een dergelijk centraal loket de concrete verantwoordelijkheid draagt, onverminderd het volgende: de bevoegde autoriteiten (in ruime zin) op volledig transparante wijze informeren over alle verzoeken (klachten, overige) die het ontvangt; deze doorgeven aan de bevoegde autoriteit; en bovendien een bevoegde autoriteit in de gelegenheid stellen zich tot het loket te wenden om een verzoek in behandeling te nemen waarvoor zij bevoegd is, maar dat niet aan haar werd gericht. Op deze manier kan het centrale loket een echte meerwaarde bieden voor de partijen die betrokken zijn bij de uitvoering van de Dataverordening: zij kunnen zich systematisch tot één enkel contactpunt wenden, met de rechtszekerheid van een correcte doorverwijzing van hun verzoeken (**overwegingen 10 en 18-23**);

4. Aangezien artikel 37, lid 3, van de Dataverordening bepaalt dat de gegevensbeschermingsautoriteiten bevoegd zijn om toezicht te houden op de toepassing van deze verordening, en dus op alle bepalingen ervan, is het noodzakelijk dat het BIPT de Autoriteit op de hoogte brengt en haar alle informatie verstrekt die nodig is voor de uitoefening van haar bevoegdheid, zodra de toepassing van de Dataverordening mogelijk betrekking heeft op de verwerking van persoonsgegevens, zodat de Autoriteit haar (exclusieve) bevoegdheid kan uitoefenen om toezicht te houden op de toepassing van deze verordening met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens. Artikel 14, § 2, 3°, h), van het ontwerp van de BIPT-wet (artikel 3 van het ontwerp) moet in die zin worden

aangepast. Het ontwerp moet zorgen voor een doeltreffende en tijdige raadpleging van de Autoriteit, zodat deze altijd de gelegenheid heeft om in laatste instantie te bepalen of de verwerking van persoonsgegevens mogelijk verband houdt met de door het BIPT ondernomen acties of met de klachten/vorderingen of verzoeken die aan het BIPT worden gericht, en bijgevolg, in voorkomend geval, de betreffende zaak in behandeling kan nemen (**overwegingen 24-30**);

5. Ervan uitgaande dat er een situatie zou kunnen bestaan waarin het *non bis in idem*-beginsel van toepassing is op feiten die zowel onder de bevoegdheid van de GBA als onder die van het BIPT vallen – wat niet het geval zou moeten zijn, gezien het criterium voor de afbakening van de bevoegdheden van deze autoriteiten zoals vastgelegd in de Dataverordening – zou het wenselijk zijn dat het ontwerp zelf, en niet een protocol, de toepassing van het *non bis in idem-beginsel* regelt, door de voorrang van de bevoegdheid van de Autoriteit vast te leggen, rekening houdend met de voorrang die aan de AVG wordt toegekend krachtens de Dataverordening (**overwegingen 31-34**).

Voor de Autorisatie- en Adviesdienst,
(get.) Alexandra Jaspar, Directeur